

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Jeg vil gerne besvare fru Kirsten Lees spørgsmål.

Det er fuldstændig korrekt, at jeg personligt mener, at man burde starte transplantationerne både på Rigshospitalet og på Skejby Sygehus. Det har jeg aldrig lagt skjul på. Og når jeg er gået ind for det, så er det, fordi man begge steder med Sundhedsstyrelsens opbakning og indforståelse har opbygget kapacitet, udstyr, foretaget efteruddannelse af personale, både her i landet og ikke mindst i udlandet, sådan at man begge steder var i stand til at gennemføre transplantationer, udtagning af organer osv. på forsvarelig måde. Jeg synes, at når man nu skal indføre den nye behandling, så vil det være den bedst tænkelige udnyttelse af kapaciteten her i landet.

Jeg kunne forstå, at der ikke var fuld enighed om, at man skulle gøre det på den måde – altså starte begge steder. Derfor blev det kompromis, vi nåede frem til i den socialdemokratiske gruppe: Jamen så lad os acceptere, at vi fysisk kun foretager transplantationerne ét sted. Men vi skal i hvert fald bruge ekspertisen begge steder fra, sådan at vi trækker maksimalt på den ekspertise, vi har her i landet.

Sådan er historien om det. Den er jo i virkeligheden ganske enkel og forståelig.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Poulsgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 19:

Forslag til lov om frø, kartofler og planter.

Af landbrugsministeren (Tørnæs).

(Fremsat 4/10 90).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Graversen (S):

Vores ordfører på området, hr. Erling Christensen, kunne ikke være til stede, og derfor har jeg lovet at fremføre hans bemærkninger til dette lovforslag.

Vi må sige, at landbrugsministeren har været lydhør over for de betænkeligheder, vi fremkom med sidste år ved behandlingen af et tilsvarende lovforslag, som et flertal nedstemte.

Vore betænkeligheder vedrørende de mange bemyndigelser, som lovforslaget indeholder, har vi stadig væk. F.eks. skriver ministeren i sin fremsættelsestale: »Forslaget indeholder enkelte nye bemyndigelser, der skal sikre en modernisering af kontrolordningerne på linje med andre kontrolordninger under Landbrugsministeriet.«

Det lyder meget godt. Men hvad betyder modernisering i denne forbindelse? Hvilke politiske muligheder har vi for at følge med i, hvad, hvordan og hvorledes ministeren vil gøre for at udmønte alle disse bemyndigelser?

Vi er meget tilfredse med, at ministeren har været lydhør over for vores kritik vedrørende spisekartoflers kvalitet eller mangel på samme. Derfor er vi glade for, at ministeren nu vil offentliggøre kontrolresultater på spisekartoffelområdet. Ministeren siger, at han kan fastsætte regler på området. Måske vil ministeren fortælle, hvorledes og hvordan han vil offentliggøre kontrolresultaterne.

Vi er også enige med ministeren i, at dette lovforslag ikke ændrer noget som helst ved de regler, der er vedtaget her i Tinget om udsætning af gensplejsede planter.

Vi har også bemærket, at ministeren ved dette her lovforslag har hørt Forbrugerrådet. Vi bemærker, at ministeren så sent som den 6. juli i år har udsendt en bekendtgørelse om kartofler efter en høring, bl.a. i Forbrugerrådet. Det var altså ikke helt forgæves med en lille lærestreg.

Vi har desuden bemærket, med hvilken vægt ministeren præciserer, at der også på dette område kan opkræves gebyrer. Det gælder for snart sagt alle lovforslag, regeringen nu fremsætter. Efter »hul i isen«-gebyret slipper ingen fri mere.